

produce buenos y abundantes pastos, con los que sostiene ganado vacuno, de cerda, lanar y cabrío». Aquest és format (com dic allí, ib. p. 176) amb el sufix pre-romà de *Llus*, *Montmalús*, *Samalús*, *Bellús*, *Bastús*. També aquí, com en *Nyer*, *Nyis* i *Nyòvols* s'ha eliminat la *a-* inicial, per l'acostumada deglutinació. Ja apareix sovint en *Spill* de Castellbò (a. 1518), en l'enumeració dels masos de la vall de Noves-Aguilar; text degut a un copista oriental (que posa constantment *e* per *a* i viceversa, i sovint escriu *n* o *y* en lloc de *ny*), per tant cal entendre *nyús*, si bé escriu *Enus*: «*Osàs, Enús, Spa(s)(n)y---*», «lo mas de *Enus*», «Miquel Vall de *Enús*» (p^o 13v, 14r, 14v).

Per a ANYÓS, poblet sufragani de la parròquia de la Maçana a Andorra [1176, 1375, 1389, 1440] (i cognom andorrà, autor de la *Relació* de 1839, que citem sovint) bastarà remetre a la meua nota de *ETC* I, 177; i per al seu sufix *-òs*, V. allí i en *Btr.z.Nfg.* 1973, p.204 (afegim-hi *Araós*, vol. II 2 n., i *Aurós* (II 280). Ja n'hem parlat al vol. II 208).

¹ Si no és una explicació insostenible (que suggereix a la p. 94): «d'Anyer au Jardó la haute vallée de la Tet était appelée *Angera*». Res d'això: és el nom del poble *vallis Angerre* ('la vall del poble de Nyer'), que hom ha pres per un genitiu en *-ae* del baix llatí: el malentès (d'ell o del seu editor) ve d'ignorar que *nge* era en aquell temps mer símbol fonètic de *ne*.

(Rosselló), al SO de Perpinyà i a l'esquerra de la Canta-rana, afluent del riu Rard; al costat del poble hi ha l'*estany de Nyils*. Es pronuncia *nyils* o *nyils*, aquest darrer alterat per influència de la grafia oficial francesa *Nils* (Fouché, *Pb. Hist. Rouss.*, 310, 215 i *AlcM*).

Ben documentat d'antic: 930: «--- vico Cerisedo [Ceret] --- in villa *Asinilos* (*Coll. Moreau* v, 72, reprodut del *Cart.* d'Elna f. 152); 946: *Asiniles* (ib., VII, 107). 957: «--- affrontat in Riardo, qui discurrit juxta villa *Asiniles*» (ib., IX, 18, *Cart. d'Elna* f. 90); 1071: «in suburbio Elenense infra fines --- de villa q. d. *Asnils*» (*Col.l. Moreau* xxx, 164, *Cart.* d'Elna f. 68); 1133: «infra terminos Beatae Marie de *Anils* et Beati Juliani de Villa Mulacha» (Albon, *Temple*, I, § 68, p. 51); 1141: *Agnils* (ib., 163); 1148: *Ainils* (ib., 321); 1232: S. Maria de *Anils* (Ponsich, *Top.*, 52); 1237: *Agnils* (ib.); 1358: *Anills* (ib.); 1359: loch de *Niyills* (ib.); 1359: «Vilamulaca, *Anyils*, Tarrats» (*CoDoACA* XII, 135); 1495: *Anyills* (Ponsich, *Top.*, 52); 1632: *Nils* (ib).

ETIM. Prové del plural d'*ASINILE 'corral d'ases' o 'loc dedicat a la cria d'ases', format de ASINUS amb *-ILE*, sufix indicador d'"estable" o 'pleta'; cf. *Cabrils* < CAPRILES, *Guils* < EQUILES, *Suils* < SUILES, etc.

Les formes antigues demostren clarament el curs de l'evolució fonètica: ASINILES > *aznils* > *ajnils* (com en *almosna* > *almoina*) > *aznls* > *nyls*, amb l'afèresi de la vocal inicial com en *Guils* EQUILES. En els exemples *Anils* 1232, *Anills* 1358, *-ni-* representa *-ny-*. J.G.

NYILS

Poblet en el terme del municipi de Pontellà

Nyiri, V. *Anyell* *Nyis*, V. *Nyer* *Nyòvols*, V. *Nyer Nyus*, V. *Nyer*